

רשומות

ספר החוקים

7 באוגוסט 2001

1804

י"ח באב התשס"א

עמוד	
498	חוק בתי המשפט (תיקון מס' 30), התשס"א-2001 תיקון עקיף: חוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969 - מס' 33
499	חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 33) (הוראת שעה), התשס"א-2001 תיקון עקיף: חוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1984 - מס' 31
502	חוק הבניסה לישראל (תיקון מס' 9), התשס"א-2001
509	חוק למניעת העסקה של עברייני מין במוסד המכוון למתן שירות לקטינים, התשס"א-2001

חוק בתי המשפט (תיקון מס' 30), התשס"א-2001*

1. תיקון סעיף 179 ב. בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 179 –

- (1) כותרת השוליים תהיה "גישור";
- (2) בסעיף קטן (א) –
 - (א) במקום "פישור" יבוא "גישור", ובמקום "מפשר" יבוא "מגשר";
 - (ב) אחרי ההגדרה "גישור" יבוא:

"הסדר גישור" – הסכם בין בעלי הדין על יישוב סכסוך שביניהם שהושג בסיומו של הליך גישור;
- (3) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"מגשר" – מי שתפקידו לסייע בידי בעלי הדין להגיע להסכמה על יישוב סכסוך שביניהם בהליך גישור בדרך של ניהול משא ומתן חופשי";
- (4) בסעיף קטן (ג), במקום "הפישור" יבוא "הגישור", ובמקום "מפשר" יבוא "מגשר";
- (5) בסעיף קטן (ד), במקום "פישור" יבוא "גישור";
- (6) בסעיף קטן (ה), במקום "לפישור" יבוא "לגישור";
- (7) בסעיף קטן (ו), במקום "לא הגיעו בעלי הדין להסכמה על יישוב הסכסוך (להלן – הסדר פישור)" יבוא "לא הגיעו בעלי הדין להסדר גישור", ובמקום "המפשר" יבוא "המגשר";
- (8) בסעיף קטן (ז), במקום "להסדר פישור" יבוא "להסדר גישור", ובמקום "המפשר" יבוא "המגשר";
- (9) אחרי סעיף קטן (ז) יבוא:

"(ח) הגיעו צדדים לסכסוך להסכמה על יישוב הסכסוך שביניהם בגישור שנערך לפי חוק זה, רשאי בית המשפט המוסמך לרון בתובענה נושא הסכסוך לתת להסדר הגישור שהושג ביניהם תוקף של פסק דין, אף אם לא הוגשה תובענה באותו סכסוך."

2. תיקון סעיף 179 ב. בסעיף 179 לחוק העיקרי –

- (1) כותרת השוליים תהיה "תקנות לענין בוררות וגישור";
- (2) בסעיף קטן (א) –
 - (א) בפסקה (1), במקום "מפשר" יבוא "מגשר";
 - (ב) בפסקה (2), במקום "פישור" יבוא "גישור";
 - (ג) אחרי פסקה (2) יבוא:

"(א2) הכשירות, הכישורים והניסיון הנדרשים ממגשר המבקש להיכלל בושימת המגשרים כאמור בפסקה (ב2), לרבות השכלה והכשרה בגישור;

* נתקבל בכנסת ביום ה' באב התשס"א (25 ביולי 2001); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2992, מיום ג' בניסן התשס"א (27 במרס 2001), עמ' 592.
¹ ס"ח התשמ"ד, עמ' 198; התשס"א, עמ' 198.

- (ב2) רשימת מגשרים שתעמוד לרשות בתי המשפט ובה פרטים לענין המגשר, לרבות הנושאים שבהם הוא מתמחה והערכת מיומנותו;²
- (ד) בפסקה (3), במקום "למגשר" יבוא "למגשר";
- (ה) אחרי פסקה (4) יבוא:
- "(5) אגרות לענין רישום ברשימת המגשרים והערכת מיומנות כאמור בפסקה (ב2);"
- (5) בסעיף קטן (ב), במקום "סעיף קטן (א3)" יבוא "סעיף קטן (א2)(א), (3) ו-(5)".

3. אחרי סעיף 82 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיף 82א

"מחלקה לניתוב 82א. (א) שר המשפטים, בהתייעצות עם נשיא בית המשפט העליון, יקים, בצו, בבתי המשפט מחלקות לניתוב תיקים (להלן – מנ"ת).

(ב) שר המשפטים יקבע --

- (1) את הכשירויות הנדרשות מעובדים במנ"ת;
- (2) הוראות בסדרי דין שעובדי המנ"ת מוסמכים לתת;
- (3) את הכללים שעל פיהם יפעל המנ"ת."

4. בהוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט--1969,² במקום "סעיפים 68 עד 81" יבוא "סעיפים 68 עד 81 רישוה ר"א82".

תיקון חוק בית הדין לעבודה - מס' 33

מאיר שטרית
שר המשפטים

אריאל שרון
ראש הממשלה

אברהם בורג
יושב ראש הכנסת

משה קצב
נשיא המדינה

² ס"ח התשכ"ט, עמ' 70; התשס"א, עמ' 380.

חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 33) (הוראת שעה), התשס"א-2001*

1. בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982¹ (להלן – החוק העיקרי), במקום סעיף 60 יבוא:

60. (א) חומר שהושג בחקירה בעבירת פשע תעבירו המשטרה לחקירה לתובע "העבירת חומר חקירה לתובע לפרקליט מחוז.

(ב) חומר שהושג בחקירה בעבירה שאינה פשע תעבירו המשטרה לתובע המוסמך לנהל את התביעה, כאמור בסעיף 12 (להלן – תובע מוסמך).

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (א) –

(1) פרקליט המדינה רשאי להחליט כי חומר שהושג בחקירה בעבירות פשע, המנויות בתוספת ראשונה א', כולן או חלקן, יועבר לתובע מוסמך;

* נהקבל בכנסת ביום ה' באב התשס"א (25 ביולי 2001); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2997, מיום י"ד באייר התשס"א (7 במאי 2001), עמ' 607.

¹ ס"ח התשמ"ב, עמ' 43; התשס"א, עמ' 448.

(2) פרקליט מחוז רשאי להעביר לתובע מוסמך דומר שהושג בחקירה בעבירות פשע, אם מצא כי דומר החקירה שהועבר אליו אינו מגלה עבירות פשע.

(ד) החלטת פרקליט המדינה לפי סעיף קטן (ג1) תפורסם ברשומות.

תיקון סעיף 61 .2 בסעיף 61 לחוק העיקרי, במקום "פרקליט מפרקליטות המדינה" יבוא "תובע".

החלפת סעיף 62 .3 במקום סעיף 62 לחוק העיקרי יבוא:

62. (א) ראה תובע שהועבר אליו דומר החקירה שהראיות מטפיקות לאישוח אדם פלוגי, יעמידו לדין, וזאת אם היה סבור שאין במשפט ענין לציבור; ואולם החלטה שלא להעמיד לדין, בשל העדר ענין לציבור תהיה באישור בעל תפקיד כלהלן:

(1) פרקליט מחוז או פרקליט בכיר שהוא הסמיכו לכך – בעבירות שהן פשע;

(2) קצין משטרה המכהן כראש יחידת תביעות או קצין משטרה המשמש כתובע והוסמך לכך – בעבירות שאינן פשע, אשר דומר החקירה בהן הועבר לתובע מוסמך.

(ב) על החלטה שלא להעמיד לדין תימסר לחשוד הודעה בכתב שבה תצוין עילת סגירת התיק והחשוד יהיה רשאי לפנות לתובע שסגר את התיק בבקשה מנומקת לשנות את עילת הסגירה; חיק שנטגר בשל חוסר אשמה, יימחק רישומו מרישומי המשטרה.

החלפת סעיף 64 .4 במקום סעיף 64 לחוק העיקרי יבוא:

64. (א) על החלטה שלא לחקור או שלא להעמיד לדין, משום שאין בחקירה או במשפט ענין לציבור, שלא נמצאו ראיות מטפיקות או שנקבע שאין אשמה, רשאי המתלונן לערר כלהלן:

(1) על החלטה שניתנה על ידי גוף חוקר או תובע מוסמך – לפני פרקליט מחוז או פרקליט מפרקליטות המדינה שמונה למנהל תחום עררים;

(2) על החלטה שניתנה על ידי פרקליט מחוז או פרקליט מפרקליטות המדינה, שלא להעמיד לדין, בשל העדר ראיות מטפיקות או חוסר אשמה, למעט החלטה בערר לפי פסקה (1) – לפני פרקליט המדינה;

(3) על החלטה שניתנה על ידי פרקליט המדינה, פרקליט מחוז או פרקליט מפרקליטות המדינה, שלא להעמיד לדין בשל העדר ענין לציבור – לפני היועץ המשפטי לממשלה.

(ב) היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאצול לפרקליט המדינה את סמכותו לפי סעיף קטן (א3) למעט לענין החלטה שניתנה על ידי פרקליט המדינה; פרקליט המדינה רשאי לאצול למשנהו את סמכותו לפי סעיף קטן (א2) ופרקליט מחוז רשאי, באישור פרקליט המדינה, לאצול את סמכותו לפי סעיף קטן (א1) לפרקליט בדרגה שאינה פחותה מסגן בכיר לפרקליט המחוז.

5. בסעיף 65 לחוק העיקרי, במקום "היועץ המשפטי לממשלה" יבוא "בעל הטמכות להחליט בערר כאמור בסעיף 64".
6. בסעיף 65 לחוק העיקרי, במקום "היועץ המשפטי לממשלה" יבוא "בעל הטמכות להחליט בערר".
7. סעיף 66 לחוק העיקרי – בטל.
8. בסעיף 231(ב) לחוק העיקרי, אחרי "למשהו" יבוא "או לפרקליט מפרקליטות המדינה שמונה למנהל התחום לעיכובי הליכים בפרקליטות המדינה (להלן – מנהל תחום לעיכובי הליכים)" ובמקום הסיפה החל במילים "באישום בעבירה" יבוא "ובלבד שלא יאצול את סמכותו כאמור למנהל התחום לעיכובי הליכים, אלא באישום בעבירת עוון המוגש על ידי תובע כאמור בסעיף 12(א)2".
9. אחרי התוספת הראשונה לחוק העיקרי יבוא:

הוספת תוספת ראשונה א'

"תוספת ראשונה א'

(סעיף 60(ג1))

- (1) החוקת אגרון או סכין שלא כדן לפי סעיף 186 לחוק העונשין, התשל"ז-1977² (בתוספת זו – החוק);
- (2) עדויות סותרות לפי סעיף 240 לחוק;
- (3) השמדת ראיה לפי סעיף 242 לחוק;
- (4) מסירת ידיעה כוזבת על עבירת פשע לפי סעיף 243 לחוק;
- (5) בריחה ממשמורת בשל עבירת פשע לפי סעיף 257(ו) לחוק;
- (6) חבלת גוף חמורה לפי סעיף 333 לחוק;
- (7) מעשה מגונה לפי סעיף 348(א) לחוק;
- (8) תקיפה לפי סעיף 381(ב) לחוק;
- (9) גניבה בירי עיבד לפי סעיף 391 לחוק;
- (10) גניבה בירי מורשה לפי סעיף 393 לחוק, כשזוי הגניבה אינו עולה על 10,000 שקלים חודשיים;
- (11) גניבת בקר ומקנה לפי סעיף 393 לחוק;
- (12) עבירות כניסה, התפרצות וקבלת רכוש שהושג בפשע לפי סעיפים 406, 407 ו-411 לחוק;
- (13) נסיבות מחשידות בכוונת פריצה לפי סעיף 410 לחוק;
- (14) עבירות בקשר לרכב לפי סעיפים 413 עד 413 לחוק;
- (15) הונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 סיפה לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ז-1986³;
- (16) עבירות המפורטות בצו לפי סעיף 3(ב) לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971⁴, שדינן אינו עולה על 10 שנות מאסר;

² ט"ח התשל"ז, עמ' 226.

³ ט"ח התשמ"ז, עמ' 187.

⁴ ט"ח התשל"א, עמ' 134; ק"ת התש"ז, עמ' 601.

(17) עבירות לפי סימנים א' וב' לפרק ג' לפקודת סמים המסוכנים [נוסח חדש], והתשל"ג-1973,⁵ לגבי כמות סם שקבע שר המשפטים בצו לפי פרט זה.

10.	בתוספת השניה לחוק העיקרי, במקום כותרת המשנה יבוא "(סעיף 68)".	תיקון התוספת השניה
11.	בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, ⁶ בסעיף 51(א1)(ב), אחרי "אם החליט" יבוא "פרקליט המדינה או".	תיקון חוק בתי המשפט - מס' 31
12.	חוק זה יעמוד בתוקפו שלוש שנים.	הוראת שעה

מאיר שטרית
שר המשפטים

אריאל שרון
ראש הממשלה

אברהם בורג
יושב ראש הכנסת

משה קצב
נשיא המדינה

⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 27, עמ' 526.
⁶ ס"ח התשמ"ד, עמ' 198.

חוק הכניסה לישראל (תיקון מט' 9), התשס"א-2001

1.	בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 ¹ (להלן - החוק העיקרי), בסעיף 2(א), אחרי פסקה (4) יבוא:
" (5) רישיון זמני לשיבת ביקור למי שנמצא בישראל בלי רישיון ישיבה וניתן עליו צו הרחקה - ער ליציאתו מישראל או הרחקתו ממנה."	תיקון סעיף 2
2.	בסעיף 6 לחוק העיקרי, בפסקה (1), בסופה יבוא "לרבות קביעת המצאת עירבון כספי, ערבות בנקאית או ערובה מתאימה אחרת להבטחת תנאים כאמור, ודרכי מימושה או חילוטה של הערובה".	תיקון סעיף 6
3.	כותרת הפרק השלישי לחוק תהיה "פרק שלישי: ביטול אשרות ועבירות", והיא תבוא אחרי סעיף 10 לחוק העיקרי.	תיקון שם ומקום הפרק השלישי
4.	לפני סעיף 13 לחוק העיקרי יבוא:	הוספת כותרת פרק רביעי

"פרק רביעי: הרחקה ומשמורת"

סימן א': הרחקה, משמורת ושחרור בערובה.

5.	במקום סעיף 13 לחוק העיקרי יבוא:
"הרחקה מישראל 13. (א) מי שאינו אזרח ישראלי או עולה לפי חוק השבות, התשי"ו-1950 ² , ונמצא בישראל, בלי רישיון ישיבה (בחוק זה - שוהה שלא כדיון), יורחק מישראל בהקדם האפשרי אלא אם כן יצא מרצונו קודם לכן." | החלפת סעיף 13 |
|----|--|---------------|

¹ נתקבל בכנסת ביום ה' באב התשס"א (25 ביולי 2001); הצעת החוק ודבריו הסביר פורסמו בהצעות חוק 2931, מיום א' בחשוון התשס"א (30 באוקטובר 2000), עמ' 108.
² ס"ח התשי"ו, עמ' 354; התשס"א, עמ' 229.
³ ס"ח התשי"ו, עמ' 159.

(ב) הרחקתו מישראל של שוהה שלא כדין תהיה על פי צו הרחקה שניתן עליו בידו שר הפנים; בצו הרחקה ניתן לקבוע כי הוצאות ההרחקה, לרבות הוצאות ההחזקה במשמורת, יחולו על האדם שעליו ניתן הצו או על המעביד שהעסיק אותו בישראל בלא היתר מאת שר הפנים או תוך הפרת תנאי ההיתר ובלבד שלא תעוכב הרחקתו של שוהה שלא כדין רק מהטעם שאין בידו לשאת בהוצאות ההרחקה.

(ג) מי שניתן עליו צו הרחקה חייב לצאת מישראל ולא לשוב אליה כל עוד לא בוטל הצו.

(ד) מי שניתן עליו צו הרחקה יימסר לו הצו בכתב והוא לא יורחק לפני תום שלושה ימים ממסירת הצו לידי אלא אם כן יצא מרצונו קודם לכן; ואולם רשאי ממונה ביקורת הגבולות, לפי בקשתו של מי שניתן עליו צו הרחקה, לדחות את ההרחקה לתקופה קצרה הכרחית, שלא תעלה על 14 ימים, לשם טיפול בעניניו ובזכויותיו המשפטיות בישראל שלא ניתן לטפל בהם בהעדרו; ממונה ביקורת הגבולות רשאי להאריך תקופה זו מטעמים הומניטריים מיוחדים; תקופת הדחיה לא תבוא במנין הימים לפי סעיף 13(א)4).

החלפת סימון
סעיף 13 א

6. סעיף 13 א לחוק העיקרי יסומן "13" ולפניו יבוא:

"משמורת" 13א. (א) בפרק זה -

"משמורת" - מעצר אדם לצורך החזקתו במקום משמורת לפי הוראות חוק זה;

"מקום משמורת" - כל אחד מאלה: מקום לפי חוק זה, שקבעו בצו שר הפנים והשר לביטחון הפנים (בחוק זה - מקום משמורת מיוחד); בית סוהר כמשמעו בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971³, מקום מעצר לפי סעיף 7 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996⁴ (בחוק זה - חוק המעצרים), וכן מקום אחר שנקבע בצו הרחקה ככל שהדבר נדרש בנסיבות הענין.

(ב) שוהה שלא כדין יוחזק במשמורת עד ליציאתו מישראל או עד להרחקתו ממנה, אלא אם כן שוחרר בעירבון כספי, בערבות בנקאית או בערובה מתאימה אחרת (בפרק זה - ערובה). לפי הוראות פרק זה; חוקה כי אדם שוהה בישראל שלא כדין אם אין בידו להציג רישיון ישיבה בלא הסבר סביר.

(ג) החוקה במשמורת של שוהה שלא כדין תהיה על פי צו משמורת שניתן על ידי ממונה ביקורת הגבולות.

(ד) לא ינתן צו משמורת אלא לאחר שניתנה לשוהה שלא כדין הזדמנות להשמיע את טענותיו; לא ניתן לאתר את השוהה שלא כדין, רשאי ממונה ביקורת הגבולות להורות, שלא בפניו, על החזקתו במשמורת, ובלבד שתינתן לו הזדמנות להשמיע טענותיו לא יאוחר מ-24 שעות לאחר תחילת החזקתו במשמורת.

(ה) ניתן צו משמורת, יימסר לאדם המוחזק במשמורת, בכתב או בעל פה, ככל האפשר, בשפה המובנת לו, מידע על זכויותיו לפי חוק זה,

³ דיני מרינת ישראל, נוסח חדש 21, עמ' 459.

⁴ ס"ח התשנ"ו, עמ' 338.

וכן על זכותו שתימסר הודעה על החזקתו במשמורת לאדם קרוב לו, לעורך דין ולנציגות של מדינת אורחוטו.

משמורת זמנית

13ב. (א) היה לשוטר או לפקח לפי סעיף 13 יסוד סביר לחשוד כי אדם שוהה בישראל שלא כדין או שניתן עליו צו משמורת או צו החזרה למשמורת, רשאי הוא, לאחר שהודעה בפניו והסכיר לו את סיבת הדרישה, לדרוש ממנו להילוו אליו למקום משמורת; סירב אותו אדם לציית לדרישה כאמור, רשאי הוא להשתמש בכוח סביר כדי להביאו למקום המשמורת; שוטר יזהה עצמו לפי הוראות סעיף 5א לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971⁵, ופקח יזהה עצמו על ידי הצגת תעודה המעידה על הסמכתו כפקח לענין חוק זה.

(ב) האבא אדם לפי הוראות סעיף קטן (א) למקום משמורת רשאי שוטר, שהמפקח הכללי למשטרת ישראל הסמיך לכך, לאחר שנתן לו הזמנות להשמיע את טענותיו, להורות בכתב על החזקתו במשמורת זמנית, והוראות סעיף 13א(ה), יחולו בשינויים המחויבים.

(ג) בלי לפגוע בהוראות סעיף 13ג, לא יוחזק אדם במשמורת זמנית למשך יותר מעשרים וארבע שעות אלא אם כן ניתן עליו צו משמורת על ידי ממונה ביקורת הגבולות.

(ד) הסמכויות וההוראות הנתונות לשוטר לפי סעיף 22 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר והיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969⁶, לענין היפוש על גופו של עצור יהיו נתונות לשוטר ולפקח לענין היפוש על גופו של אדם המוחזק במשמורת, בשינויים המחויבים.

13ג. החלטה לענין החזקה במשמורת או שחרור בערובה של שוהה שלא כדין תינתן לא יאוחר מעשרים וארבע שעות ממועד תחילת החזקתו במשמורת, אלא אם כן נמנע הדבר בשל הצורך לקבוע את זהותו של השוהה שלא כדין, או מטעם עניני אחר, והוא הדין כאשר למתן צו הרחקה.

מועד למתן החלטה

13ד. (א) שר הפנים רשאי למנות פקחים לענין חוק זה מקרב עובדי משרדו, או מקרב עובדי המדינה כמשרד אחר בהסכמת השר הממונה על המשרד (בחוק זה - פקח); הודעה על מינוי פקח תפורסם ברשומות.

מינוי פקחים

(ב) לא יתמנה פקח כאמור בסעיף קטן (א), אלא אם כן התקיימו שניים אלה:

(1) הוא קיבל הכשרה מוואימה, כפי שקבע שר הפנים לאחר התייעצות עם השר לביטחון הפנים;

(2) משטרת ישראל לא הודיעה בתוך חודש מפנייתו של שר הפנים כי היא מתנגדת למינויו מטעמים של ביטחון הציבור.

13ה. (א) לשם ביצוע הוראות פרק זה, רשאי פקח או שוטר -

סמכויות אכיפה

(1) לדרוש מאדם שיש יסוד להניח כי שהייתו בישראל מחייבת רישיון ישיבה לפי חוק זה, לזהות את עצמו ולהציג לפניו את המסמכים הנוגעים לשהייתו וכן למסור לו ידיעות הנוגעות לשהייתו;

⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 17, עמ' 390.

⁶ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.

(2) להיכנס בכל עת טבורה למקומו, למעט במקום מגוריו, שלגביו יש חשד כי מצוי בו אדם השונה שלא כדרך בישראל כדי לערוך בדיקה בענין.

(ב) התעורר חשד לביצוע עבירה לפי חוק זה, רשאי פקח או שוטף לפי הענין, לתפוס כל מטמך הקשור לעבירה כאמור.

(ג) שופט של בית משפט שלום רשאי, לבקשת שוטף, ליתן צו המתיר לשוטר להיכנס למקום המשמש למגורים כדי לערוך בדיקה לענין קיום הוראות חוק זה, כאמור בסעיף קטן (א), אם ראה כי יש יסוד טבור לחשד כי במקום המשמש למגורים נמצא אדם השונה שלא כדרך בישראל, או אדם ששהייתו בישראל מחייבת רישיון שהייה לפי חוק זה ושוטר ביקש רשות להיכנס למקום כדי לערוך בירור ובקשתו לא נענתה.

(ד) כניסה לפי סעיף זה תיעשה רק לאחר שהשוטר או הפקח, לפי הענין, זיהה את עצמו לפני מי שנחזה כמחזיק המקום והודיע לו את המטרה שלשמה נתבקשת הכניסה ובמקום המשמש למגורים – הציג לפניו את צו בית המשפט לפי סעיף קטן (ג) לא איפשר מחזיק המקום את הכניסה, רשאים הם להשתמש בכוח סביר כלפי אדם או כלפי רכוש לאחר שהזהירוהו על כן.

103. (א) ממונה ביקורת הגבולות רשאי לשחרר בערובה שוהה שלא כדרך בהתאם להוראות סעיף זה; לא ישוחרר בערובה שוהה שלא כדרך אלא אם כן התקיים בו אחד מאלה:

(1) השתכנע ממונה ביקורת הגבולות כי שהייתו הבלתי חוקית יסודה בטעות או בתקלה שבתום לב, וכי יצא מישראל במועד שקבע לו;

(2) השתכנע ממונה ביקורת הגבולות כי יצא מישראל בעצמו כחוק מועד שקבע לו, וכי לא יהיה קושי באיתורו אם לא יצא בעצמו במועד שנקבע;

(3) השתכנע ממונה ביקורת הגבולות כי מחמת גילו או מצב בריאותו החוקתו במשמורה עלולה לגרום נזק לבריאותו, או שקיימים טעמים הומניטריים מיוחדים אחרים המצדיקים את שחרורו בערובה, לרבות מקום שעקב החוקה במשמורת ייחודי קטין בלא השגחה;

(4) הוא שוהה במשמורת יותר מ־60 ימים ברציפות.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), לא ישוחרר בערובה שוהה שלא כדרך אם התקיים אחד מאלה:

(1) החוקתו מישראל גמנעת או מועכבת בשל העדר שיתוף פעולה מלא מצדו, לרבות לענין הבהרת זהותו או להסדרת הליכי החקתו מישראל;

(2) יש בשחרורו כדי לסכן את ביטחון המדינה, את שלום הציבור או את בריאות הציבור;

אלא אם כן מתקיים בו האמור הדישה לפסקה (3) לסעיף קטן (א), ואין ררך אחרת למנוע את הנזק לבריאותו.

שחרור בערובה

(ג) שחרור ממשמורת יותנה בתנאים שקבע ממונה ביקורת הגבולות, לרבות בערובה, לשם הבטחת התייצבותו של השוהה שלא כדין לצורך יציאתו מישראל או הרחקתו ממנה במועד שנקבע, או לצורך הליכים אחרים לפי חוק זה; ממונה ביקורת הגבולות רשאי, בכל עת, לעיין מחדש בתנאי הערובה אם התגלו עובדות חדשות או אם השתנו הנסיבות מממן החלטה על השחרור בערובה.

(ד) שוהה שלא כדין ששחרר בערובה ממשמורת ייתן לו שר הפנים רישיון זמני לישיבת ביקור לפי סעיף 2(א5) לתקופת השחרור בערובה; תוקף הרישיון הזמני כאמור מותנה בקיום התנאים לשחרור בערובה.

(ה) ביקש ערב לבטל ערובה שנתן רשאי ממונה ביקורת הגבולות להיעתר לבקשה או לסרב לה, ובלבד שבהחלטתו יהיה כדי להבטיח את התייצבותו של השוהה שלא כדין על ידי ערובה אחרת; לא ניתן להבטיח את התייצבותו של השוהה שלא כדין בהמצאת ערובה אחרת, יוחזר השוהה שלא כדין למשמורת.

(ו) יצא השוהה שלא כדין מישראל או הורחק ממנה במועד שנקבע; יופטרו הוא וערביו מערכותם ויוחזר העירבון הכספי, הכל לפי הענין.

113. (א) נוכח ממונה ביקורת הגבולות כי שוהה שלא כדין ששחרר בערובה הפר או עומד להפר תנאי מתנאי שחרורו בערובה, רשאי הוא להורות בצו על החזרתו למשמורת, וכן רשאי הוא להורות על חילוט או מימוש הערובה.

התורה למשמורת וחילוט ערבות

(ב) לא הינתן הוראה על חילוט או מימוש הערובה כאמור בסעיף קטן (א) אלא לאחר שניתנה הזדמנות לשוהה שלא כדין או לערב, לפי הענין, להשמיע את טענותיו, ובלבד שניתן לאתרו באופן סביר.

113. (א) שוהה שלא כדין הנתון במשמורת יחזק בתנאים הולמים שלא יהיה בהם, בהתחשב בנסיבות הענין לרבות משך החזקתו במשמורת, כדי לפגוע בבריאותו ובכבודו.

תנאי משמורת

(ב) שוהה שלא כדין הנתון במשמורת יחזק בתא נפרד מאסירים ומעצורים פליליים.

(ג) הוראות סעיף 9(ב) לחוק המעצרים יחולו על החזקה במשמורת לפי חוק זה, בשינויים המחויבים.

(ד) הוראות סעיף 10 לחוק המעצרים יחולו על החזקה במשמורת לפי חוק זה, בשינויים המחויבים.

(ה) השר לביטחון הפנים, בהסכמת שר הפנים, ובאישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, רשאי לקבוע בכפוף להוראות סעיף קטן (א), הוראות אחרות לענין תנאי החזקה במקום משמורת מיוחד, לרבות לענין תנאי החזקה של משפחות וילדים.

(ו) עיקר זכויות השוהים שלא כדין והובותיהם במקום המשמורת יפורסמו במקום בולט במקום המשמורת בעברית ובאנגלית.

113. על אף הוראות סעיף 10(ג) לחוק המעצרים, לא יחולו הוראותיו של החוק האמור בכל הנוגע להליכים ולסמכויות לפי חוק זה אלא אם כן נקבע במפורש אחרת בחוק זה.

טייג לתחילת חוק סדר הדין הפלילי

”סימן ב': בית דין לביקורת משמורת של שיהיו שלא כדיון

13א. (א) שר המשפטים, לפי הצעת שר הפנים, ימנה בית דין, אחד או יותר, של דן יהיה, לביקורת משמורת של שוהים שלא כדיון זה (בפרק זה – בית הדין).

בית דין לביקורת משמורת של שוהים שלא כדיון

(ב) בשיר להתמנות לבית הדין אדם הכשיר להיות שופט בית משפט השלום והבקיא בדיני הכניסה לישראל והיציאה ממנה.

(ג) מינויו של בית הדין יהיה לתקופת כהונה של שלוש שנים, וניתן לשוב ולמנותו באותה הדרך.

13ב. בית הדין יקיים ביקורת שיפוטית על החלטות בדבר החזקת שוהה שלא כדיון במשמורת, לרבות לענין שחרור בערובה ולענין התמשכות ההחזקה במשמורת בשל עיכוב בביצוע צו החזקה.

תפקידי בית הדין

13ג. תקום תפקידיו אין מרות על בית הדין זולת מרותו של הדין.

אי תלות

13ד. (א) מוחזק במשמורת יובא לפני בית הדין בהקדם האפשרי ולא יאוחר מתום 14 ימים מיום תחילת החזקה, אלא אם כן הובא לפני בית הדין קודם לכן עקב פניה לפי סעיף 13ז.

הבאה לפני בית הדין

(ב) שוהה שלא כדיון שוהה למשמורת לפי סעיף 13ז, יובא לפני בית הדין בהקדם ולא יאוחר מ-72 שעות לאחר החזרתו למשמורת.

(ג) חל היום האחרון להבאת המוחזק לפני בית הדין ביום מנוחה, בהגדרתו בסעיף 18א(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, ה'תש"ח-1948¹, יובא המוחזק לפני בית הדין לפני יום המנוחה.

(ד) לא הובא המוחזק במשמורת בתוך הזמנה האמור לפני בית הדין, יורה ממונה ביקורת הגבולות על שחרורו ממשמורת.

13טו. (א) בית הדין רשאי –

סמכויות בית הדין

(1) לאשר את צו המשמורת, בשניוויים או בלא שניוויים ורשאי הוא להורות כי ענינו של המוחזק במשמורת יובא לפניו לבחינה נוספת בהתקיים תנאים שקבע או בתוך פרק זמן שקבע, ובלבד שפרק הזמן עד לקיום הבחינה הנוטפת לא יעלה על 30 ימים.

(2) לבטל את צו המשמורת ולהורות על שחרורו בערובה של המוחזק, אם שוכנע כי התקיימו בו התנאים לשחרור בערובה לפי סעיף 13ו, וכפוף לסייגים הקבועים בו.

(3) להורות על שחרורו בערובה של המוחזק במשמורת בתום פרק זמן שקבע, אם לא הורחק מישראל קודם לכן, אם שוכנע כי הרחקת המוחזק מישראל מתעכבת בלא הצדק טביר למרות שיתוף פעולה מלא מצדו, וכי ניתן לבצע את צו ההחזקה בתוך פרק הזמן שקבע, ובלבד שלא ישודרו המוחזק אם יש בשחרורו כדי לטכנ את ביטחון המדינה, את שלום הציבור או את בריאותו.

¹ ע"ר 2, תוס' 2, עמ' 1.

(4) להורות על שינוי תנאי ערובה שנקבעו לפי סעיף 113(ג),
וכן על הילוט ערבות עקב הפרת תנאי שחרור בערובה.

(ב) הוראות סעיף 113(ד) יחולו גם על שחרור בערובה לפי צו בית
הדין.

(ג) החלטת בית הדין תכלול את עיקרי טענות הצדדים, תהיה
מנומקת ובכתב, ותימסר לשוהה שלא כדין בו במקום, במידת האפשר;
ראה בית הדין צורך בכירור נוסף יורה על הבאת המוחזק במשמורת לפניו
במועד שיקבע.

13טו. ממונה ביקורת הגבולות רשאי לפנות לבית הדין בבקשה להורות
על החזרה למשמורת של שוהה שלא כדין ששחרר בערובה לפי החלטת
בית הדין, או על קביעת תנאי שחרור נוספים או שונים, אם התגלו עובדות
חדשות או אם השתנו הנסיבות ממועד החלטת בית הדין; אין בהוראה זו
כדי לפגוע בסמכויות ממונה ביקורת הגבולות לפי סעיף 113.

13זו. (א) מוחזק במשמורת רשאי לפנות מיוזמתו לבית הדין בכל עת
בבקשה לבחינת ענינו, וכן רשאי הוא לפנות לבית הדין בבקשה לעיון חוזר
אם התגלו עובדות חדשות או השתנו הנסיבות ממועד ההחלטה הקודמת
של בית הדין.

(ב) משוחרר בערובה רשאי לפנות בכל עת לבית הדין בבקשה
לשינוי תנאי ערובה שנקבעו לפי סעיף 113(ג).

13זח. בית הדין יקיים את דיוניו במקום המשמורת שבו מצוי המוחזק,
ורשאי הוא לקיים דיון במקום אחר, אם ראה לעשות כן למען הצדק או
למען יעילות הדיון.

13יט. (א) בית הדין יקבע את סדרי עבודתו ודיוניו במידה שלא נקבעו
לפי חוק זה.

(ב) בית הדין לא יהיה קשור בדיני הראיות, ורשאי הוא, בין השאר,
לעין בחומר ראיות, שגילויו עלול לפגוע בביטחון המדינה או בשלום
הציבור, שלא במעמד המוחזק במשמורת, והוראות סעיפים 44 עד 46
לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, לא יחולו.

(ג) לבית הדין יהיו הסמכויות לפי סעיפים 9 עד 11 לחוק ועדות
חקירה, התשכ"ט-1968, בשינויים המחויבים לפי הענין.

13כ. שוהה שלא כדין המוחזק במשמורת או משוחרר בערובה רשאי
להיות נוכח בכל הליך בענינו לפני בית הדין, כפוף לאמור בסעיף 13(ב),
אלא אם כן לא ניתן לאחורו במאמץ סביר, וכן רשאי הוא להיות מיוצג בלא
תמורה על ידי נציג שאינו עורך דין.

8. לפני סעיף 14 יבוא:
הוטפת כותרת
פרק חנישי

"פרק חמישי: הוראות שונות".

9. בסעיף 14 לחוק העיקרי --

(1) במקומו פסקה (5) יבוא:

⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 412.
⁶ ס"ח הנושכ"ט, עמ' 28.

5) ררבי הגביה של הוצאות ההרחקה כאמור בסעיף 13(ב), לרבות החלת הוראות פקודת המסים (גביה) על גביית הוצאות ההרחקה כאמור, ולרבות קביעת הוצאות לחילוט או לעיקול כספים ומיטלטלין לכיסוי הוצאות ההרחקה;

(2) אחרי פסקה (6) יבוא:

7) הקמתו ודרכי ניהולו של מקום משמורת מיוחד להחזקה של שוהה שלא כדין בישראל – בהסכמת השר לביטחון הפנים.

8) רחייית הרחקתו של מי שניתן עליו צו הרחקה, לשם הסדרת עניויו וחוקיותו המשפטיות בישראל – בהתייעצות עם שר העבודה והרווחה.

10. בסעיף 15 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

תיקון סעיף 15

10) שר הפנים ימנה קציני ביקורת הגבולות וממונים על ביקורת הגבולות לענין חוק זה מקרב עובדי משרדו, או מקרב עובדי המדינה במשרד אחר, לרבות מקרב שוטרי משטרת ישראל, בהסכמת השר הממונה על המשרד; הודעה על מינויים לפי סעיף קטן זה תפורסם ברשומות.

תחילה והוראות מעבר

11. (א) תחילתו של חוק זה בחום שלושה חודשים מיום פרסומו.

(ב) דין צו גירוש והחלטה בדבר מעצר שניתנו לפי סעיף 13 לחוק העיקרי כנוסחו ערב תחילתו של חוק זה, כדין צו הרחקה וצו משמורת, בהתאמה, שניתנו לפי חוק זה.

א ל י ה ו י ש י
שר הפנים

א ר י א ל ש ר ו ן
ראש הממשלה

א ב ר ה ם ב ו ר ג
יושב ראש הכנסת

מ ש ה ק צ ב
נשיא המדינה

חוק למניעת העסקה של עברייני מין במוסד המכוון למתן שירות לקטינים, התשס"א-2001*

הגדרות

1. בחוק זה –

"בגיר" – מי שמלאו לו 18 שנים;

"בית ספר" – כהגדרתו בפקודת החינוך [נוסח חדש], התשל"ח-1978;

"ועדה" – כמשמעותה בסעיף 4;

"מוסד" – בית ספר שלומדים בו קטינים, מוסר חינוכי שוהים בו קטינים, מעונות לקטינים, מעונות יום ומשפחתונים לקטינים, מרכזי תרבות נוער וספורט, מכוני בושר ומועדוני ספורט שבהם מתאמנים בין השאר קטינים, גן ילדים, גן חיות, גן שעשועים, תנועת נוער, עסק להסעה והעוסק בין השאר בהסעת קבוצות קטינים, עסק העוסק בין השאר בארגון טיולים לקטינים או באבטחת קטינים, כריכת שחיה הפתוחה גם לקטינים, קייטנה, פנימייה או מועדון שבהם שוהים קטינים, מרפאות ובתי חולים לילדים, מהלקות ילדים בבתי חולים;

* נתקבל בכנסת ביום ה' באב התשס"א (25 ביולי 2001); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2904, מיום י"ד בתמוז התש"ס (7 ביולי 2000), עמ' 505.
1 ריני מדינת ישראל, נוסח חדש 31, עמ' 607.

"מעטיק" לעגן קבלת ארם לעבודה במוסד באמצעות משרד ממשלתי או רשות מקומית שהמוסד נתן לפיקודו – האוראי במשרד הממשלתי או הרשות המקומית על קבלת ארם לעבודה במוסד; לעגן קבלת ארם לעבודה במוסד שלא באמצעות משרד ממשלתי או רשות מקומית – מנהל המוסד ובמוסד שהוא תאגיד גם הונאגיד;

"עבודה" – בין בתמורה ובין בהתנדבות, לרבות במתן שירותים המאפשרת למבצעה, במסגרת עבודתו, להיות בקשר קבוע או סדיר עם קטינים;

"עבירת מין" – עבירה לפי סימן ה' לפרק י' בחוק העונשין, התשל"ז-1977² (להלן – חוק העונשין) למעט סעיף 552.

2. (א) מעטיק לא יקבל לעבודה במוסד ולא יעטיק בעבודה במוסד, בגיר שהורשע בעבירת מין שאותה ביצע בהיותו בגיר ונידון עליה לשנה מאסר בפועל או יותר.

איסור העסקה ופיטור

(ב) בגיר שהורשע כאמור בסעיף קטן (א) לא יעסק בעבודה במוסד.

(ג) הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב) יחולו ממועד ההרשעה בעבירה לפי הוראות סעיף קטן (א) ועד 20 שנים לאחר שחרורו של הבגיר מבית הסוהר בשל אותה עבירה.

3. (א) מעטיק לא יקבל בגיר לעבודה במוסד כטרם קיבל אישור ממשטרת ישראל כי אין מניעה להעסקתו לפי חוק זה.

אישור המשטרה

(ב) אישור המשטרה יינתן באחד מאלה:

(1) הבגיר לא הורשע בעבירה מין כאמור בסעיף 2(א) או אם הורשע, חלפה תקופת האיסור כאמור בסעיף 2(ג);

(2) הועדה פטרה את הבגיר מהאיסור כאמור בסעיף 4(ב).

(ג) משטרת ישראל תרכז את כל הנתונים הנדרשים לענין חוק זה.

(ד) אישור המשטרה ינתן על פי בקשתו של בגיר, ובלבד שאותו בגיר המציא למשטרה תעודת מומוסד כי הוא מועסק בו או מועמד לעבודה בו, או על פי ייפוי כוח מטעם אותו בגיר למעטיק או למוסד, ובלבד שהמעטיק או המוסד יצהיר שהוא מוסד לפי חוק זה.

(ה) לעגן סעיף זה, "אישור המשטרה" – אישור שניתן בתקופת השנה שקדמה לקבלה לעבודה.

4. (א) שר המשפטים בהתייעצות עם שר העבודה והרווחה ימנה ועדה שתהיה מורכבת משופט בית משפט שלום שימשש כיושב ראש הועדה, ושני מומחים לענין רפואי הונאה של עברייני מין ולעגן הטיפול בהם; הועדה על מינוי הועדה והרכבת הפורום ברשותה.

הערכה על ידי ועדת מומחים

(ב) הועדה מוסמכת, לפי בקשת בגיר שחל לגביו איסור עיסוק לפי חוק זה (להלן – המבקש), להעריך בתוך תקופת האיסור, את הצורך בהמשך תחולת האיסור ולהת לו פטור מן האיסור, לתקופת האיסור, כולה או חלקה.

(ג) לא תינתן הועדה פטור מן האיסור כאמור בסעיף קטן (ב), אלא אם כן שוכנעה שהמבקש אינו מהווה סיכון לקטינים.

(ד) החלטת הועדה תימסר למבקש; פטרה הועדה את המבקש מתקופת האיסור, כולה או חלקה, תודיע גם למי שאחראי במשטרה על מתן אישורים לפי חוק זה.

² ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

(ה) לפני מתן החלטתה, תיתן הועדה הזדמנות למבקש או למי מטעמו ולנציג היועץ המשפטי לנמשלה להשמיע את טענותיהם.

(ו) הועדה מוסמכת לקבל מהמשטרה כל מידע הנוח לצורך החלטתה, לרבות מידע כאמור בסעיפים 2, 11 ו-11א לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981³ (להלן – חוק המרשם).

(ז) לא תדון הועדה בבקשה נוספת של מבקש שבקשתו נדחתה, לפני הום שנתיים מיום דחיית הבקשה.

5. (א) העובר על הוראות סעיף 2(א) או 3(א), דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א) לחוק עונשין העונשין.

(ב) העובר על הוראות סעיף 2(ב), דינו – מאסר שנה.

6. (א) מעסיק שהעסיק בגיר בלא אישור המשטרה לא יישא באחריות פלילית לפי סעיף 3(א) אם ההעסקה היתה בנסיבות מיוחדות שבהן לא היה סיפק בידו לקבל את האישור, ובלבד שהעסקת הבגיר היתה למשך זמן סביר, באותן נסיבות, שאינן עולה על 30 ימים, והמעסיק פעל בלא דיחוי לקבל אישור המשטרה לפי הסעיף האמור.

סייג לאחריות פלילית

(ב) מעסיק המקבל שירותים ממעסיק אחר שהוא מוסד לא יישא באחריות פלילית לפי סעיף 3(א) אם וידא שהמוסד קיבל אישור כנדרש לפי אותו סעיף.

7. הוראות חוק זה החלות על מעסיק יהולו גם על מעסיק בפועל של בגיר באמצעות קבלן כוח אדם, ועל בגיר המועסק כאמור.

העסקה באמצעות קבלן כוח אדם

8. הופסקה עבודתו של עובד לפי הוראת סעיף 2 ובשל כך הוא פוטר בידי מעסיקו, יהיה המעסיק, על אף הוראות כל דין, הסכם קיבוצי או חוזה עבודה, פטור ממתן הודעה מוקדמת לפיטורים; העובד יהיה זכאי לפיצויי פיטורין לפי חוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג-1963⁴, זולת אם בית הדין האזורי לעבודה קבע כי הפיטורים היו בנסיבות מיוחדות, שאינן מצדיקות מתן פיצויי פיטורים כולם או חלקם.

פיטורין

9. לבית הדין לעבודה תהא סמכות ייחודית לדון בענין הנוגע להפסקת עבודה או לפיטורין לפי חוק זה.

סמכות בית הדין לעבודה

10. (א) אין בהוראות חוק זה כדי לגרוע מהוראות חוק המרשם לענין מסירת מידע למי שזכאי לקבלו.

מרשם פלילי

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), אין בהוראות חוק המרשם כדי לפגוע בהוראות סעיפים 2, 3 ו-4 לחוק זה.

11. שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי לקבוע מוסדות נוספים המיועדים למתן שירות לקטינים שהוראות חוק זה יהולו עליהם.

מוסדות נוספים

12. השר לביטחון הפנים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, להחקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, לרבות סדרי הגשת בקשות לקבלת אישור המשטרה.

ביצוע ותקנות

³ ס"ח התשמ"א, עמ' 322.

⁴ ס"ח התשכ"ג, עמ' 136.

תחילה 13. ההראיות טוענות כי יחולו לענין נשים, במועד שיקבע השר לביטחון הפנים באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, ובלבד שהשר לביטחון הפנים ידווח אחת לשנתיים לוועדת החוקה חוק ומשפט בדבר היקף עבריינות הזמן בקרב נשים בישראל.

תחילה 14. תחילתו של חוק זה שנה מיזם פרסומה.

הוראות מעבר 15. הוראות חוק זה יחולו על בניו שנידון לשנח מאסר בפועל או יותר בשל עבירת מין שאותה ביצע בהיותו בגיד, אם הורשע בעבירה כאמור, בתוך חמש השנים שקדמו ליום כניסתו לתוקף של חוק זה.

עוזי לנדאו
זשר לביטחון הפנים

אריאל שרון
ראש הממשלה

אברהם בורג
יושב ראש הכנסת

משה קצב
נשיא המחוקקה